

N:o 181.

Af herr P. Waldenström: Om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående åtgärders vidtagande för att från New-York afhemta och till Sverige öfverföra John Ericssons lik.

Få torde de svenskar vara, som gjort svenska namnet så känt, och hedradt i världen, som framlidne John Ericsson. Omedelbart efter hans död uttalades ganska allmänt den tanken, att svenska staten borde med kronofartyg afhemta hans lik från New-York, och öfverföra det till Sverige. När det sedan blef känt, att den afidne sjelf i lifstiden yttrat den önskan, att hans jordiska kvarlevor en gång skulle få hvila i fosterlandets jord, så upprepades dessa uttalanden. Allmänt torde man ock hafva väntat att få höra, att Kongl. Maj:t ämnade vidtaga några åtgärder för att realisera denna tanke. Om John Ericsson varit engelsman, är det väl icke tvifvel underkastadt, att det brittiska folket skulle hafva hemtat hans lik för att gifva det ett hvilorum inom de murar, der man med vördnad och beundran förvarar stoftet af nationens ypperste stormän, och der man senast gifvit en af århundradets främste vetenskapsmän en plats.

Hvad Kongl. Maj:t ämnar företaga, är mig obekant. Men då ingenting derom försports, och då det kanske icke är olämpligt, att svenska folket genom sina representanter tager initiativ i denna sak, så hemställer jag,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t hemställa om åtgärders vidtagande för att från New-York

Bih. till Riksd. Prot. 1889. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 33 Häft.

med svenskt örlogsfartyg afhemta och till Sverige öfverföra de jordiska kvarlevorna efter vår frejdade landsman John Ericsson.

Min vissa tro är, att ett sådant beslut skulle både inom vårt land och i Amerika helsas med mycken och allmän tillfredsställelse.

Stockholm 12 April 1889.

P. Waldenström.